

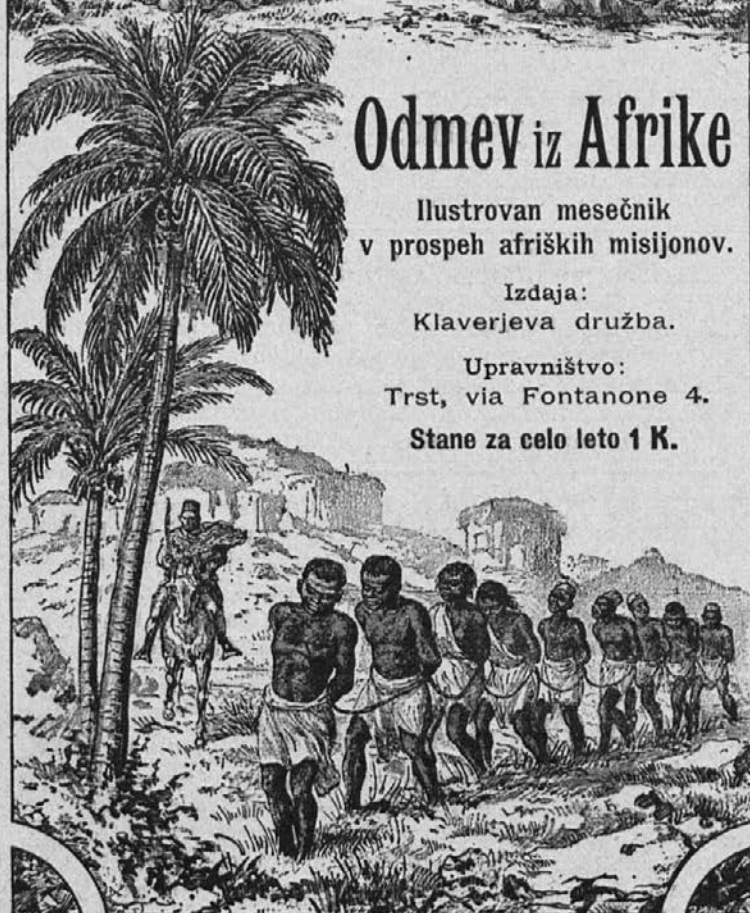
Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva družba.

Upravništvo:
Trst, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v pro-
speh afriških misijonov in
v oproščenje zamorskih sužnjev. Stane za celo leto 1 K.
Naroča se pod naslovom: Družba sv. Petra Klaverja, Trst,
via Fontanone 4. — Oddajalnica družbe sv. Klaverja:

Ljubljana, Frančiškanska ul. 8.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost na glavno vodi eljico Klaverjeve družbe,
gospo grafico M. Terezijo Ledóhowsko, Rim, via dell' Olmata, 16.

Vsebina številke meseca svečana.

Vzgojevališča za razne poklice v Mayambi v francoskem
spodnjem Kongu. (O. Sinner iz družbe oo. sv. Duha). — Ju-
naški otroci v Ugandi. — Veseli napredek v Belgiškem Kongu.
— Apostolski vikarijat v Kamerunu. (Palotinci). — Apostolski
vikarijat v Belgijskem Kongu. (Frančiškanke Marijine misijona-
rice). — Kratka misijonska poročila: Harar. Vladni obisk v
Marijinebergu. — Darovi. — Slike: Katehisti v Ugandi. Stav-
nica misijonske tiskarne v Marija Sorgu pri Solnogradu. Last-
nina Klaverjeve družbe.

Spomnite se rajnih:

Veleč. gosp. Šimon Incko, družbin pospeševatelj, dosluženi
dekan, kn.-šk. konz. svetnik.

Sčim naj podpiramo misijone?

Sv. maše. Propaganda je podelila Klaverjevi družbi
pravico sprejemati darove za sv. maše ter je
pošiljati v Afriko misijonarjem. Da se pa z njimi res kaj
pomaga misijonom, ne smejo biti darovi premajhni, in
naj bi ne znašali vsaj spod 2 K ne.

Kruh sv. Antona. Klaverjeva družba bi rada pomagala
največjim revežem v Afriki. Uvedla
je zato kruh sv. Antona. To se napravi tako-le: ako je
kdo v zadregi, naj obljubi sv. Antonu Pad. kakov pri-
meren dar za uboge zamorce. Ako ga bo sv. Anton uslišal
in mu pomagal, naj se dar dopošlje Klaverjevi družbi.

Vinar sv. Petra Klaverja za Afriko. Tako se ime-
nuje pomožno, Družbi sv. Petra Klaverja podrejeno podjetje, katero
pospešuje Družbo in podpira kat. misijonarje v Afriki v
razširjevanju sv. vere in v rešenju sužnjev, z miloščino
in molitvijo. — Kdor želi biti udeležitelj (udeležiteljica)
tega podjetja, plača mesečno 5 vinarjev, ali pa 60 vi-
narjev na leto.

Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev,
prosi za nje in za naše podjetje!

Odmev iz Afrike

Blagoslovljen po Piju X.

Upravništvo: TRST, via Fontanone 4.

Stane za celo leto 1 K.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden
vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo
za žive in mrtve ude.

Vzgojevališča za razne poklice v May- ambi v francoskem spodnjem Kongu.

(O. Sinner iz družbe oo. sv. Duha.)

Mayamba je izmed najlepših krajev na celem zahodnjem obrežju Afriškem. Postaja stoji na gričku, odkoder je mičen razgled na temni pragozd Mayambski in na dobro obdelano polje, na drugi strani pa na neskončno morje. Precejšen kos pragozda so misijonski gojenci izpremenili v rodne njive in cvetoče vrtove. Tla so nad vse rodovitna. Koruza, maniok, patate, zelenjava in vsakovrstno tropično sadje kar bode iz tal. To je bil tudi razlog, zakaj je prvi apostolski vikar v francoskem Kongu, msgr. Carrie, izvolil ravno ta blagoslovljeni kraj za stavbišče raznih zavodov svojega vikarijata.

Tukaj se nahaja deško vzgojevališče. Vzgojuje se na stotine črncev za dobre kristjane in vestne delavce. Ta gredica omike in vere je obrodila že bogato žetev. Dekliško vzgojevališče je tudi tukaj. Na stotine črnih deklic se vzgojuje za dobre krščanske matere. Temu zavodu je priklopljen zavod za izgojo črnih non, ki tudi kaže povoljne uspehe. Z deškim zavodom je spojen novicijat za črne misijonske brate. Več kot petnajst bratov se je že tukaj izgojilo, ki so postaji dobra in zdatna podpora.

Najvažnejši zavod vnetega škofa je črno semenišče, kjer se nadarjeni in pobožni mladeniči, ki imajo veselje do duhovskega stanu, poučujejo v klasičnih in bogoslovskih vedah. Po propagandinih predpisih se morajo črni mladeniči dolgo preskuševati, preden se pripuste k višjim redom. Msgr. Carrie je še doživel to veselje, da je posvetil pet črnih duhovnikov, di-

Katehisti v Ugandi.

jakonov in subdijakonov. Bili so dobri duhovniki, žal, da so razen enega vsi pomrli za spancem.

Sedaj imamo v semenišču samo sedem gojencev. Dva že nosita svečeniško obleko in preučavata duhovske vede. Petero jih še ovija debele ustnice okoli latinske slovnice.

Škoda, da čutimo tudi mi tukaj posledice francoskega boja proti cerkvi. Kako se bo razcvetalo krščanstvo, ako mu nihče ne priliva? Delavna krščanska ljubezen je potrebna tudi

tukaj, ako nočemo, da zamro zavodi, katere smo postavili s tolikimi napori. Semeniščniki molijo za dobrotnike, ki skrbe za njih višjo izobrazbo.

Junaški otroci v Ugandi.

Morda se vam bo zdelo neverojetno, kar vam bom povedal o naših junaških otrocih. Da bote lože premagali svojo nevero, pomislite, da tukaj ob ravniku vse hitreje dozoreva, kakor na hladnem severu. Pod vplivom gorkih solnčnih žarkov rastljine kar kipe v zrak, setev in žetev si skoro podajeta roke, tudi pri otroku se um hitreje vzbudi in razvije.

Marica je štela okoli šest let. Dobra mati ji vsadi v srce nežno ljubezen do Jezusa in Marije in stud do vsega, kar ni katoliško.

Mati vmre, deklica pride k stricu, ki je bil protestant, vnet protestant. Deklico hoče pridobiti svoji veri. Nežno stvarico ne bo težko vkloniti, saj bi je tudi ne bilo, ako bi bila revica sama, čuvala pa je nad njo božja previdnost in milost je krepila slabotno dekletce. Kar je vsadila ranjka mati, poglalo je globoke korenine v nedolžnem srcu. Marica noče v protestantsko cerkev, in ko opravlja stric protestantske molitve, Marica ne moli z njim.

Ob petkih vživa dobri striček meso, Marica se ga ne dotakne. En dan v tednu se že preživi brez jedi. Včasih zapoje šiba hreščečo pesmico, ki pa Marice prav nič ne gane. Sirotico privezujejo k steburu ter jo uče s krvavim bičem jesti meso ob petkih. Po dva dni ne dobiva hrane. Deklica vstraja, ne je. Nekega dne pobegne iz stričevega doma. Dva dni in dve noči blodi po temnem pragozdu, dokler ne dospē na misjonsko postajo.

»Kako da se nisi bala, da te raztrga tiger?« vpraša jo misjonar.

»Rajši, da me požro tigri, kakor da bi postala nezvesta svoji sv. veri.

To se je pripetilo kratko pred našim prihodom. Majhna junakinja je stara sedaj dvanajst let, in je izmed najbolj duhovitih in marljivih učenk.

Vzglejna deklica je tudi naša Malica. Starši so prišli že trikrat po njo in odnesli so jo domov. Vsakokrat jim pobegne in pribeži zopet na postajo, dasi je morala po več dni sama hoditi. Zdaj so se vdali tudi starši v njeno voljo, in Malica je pri nas.

Kaj pa porečete o Roziki? Njen oče Tomazi je bil poglavar, po veri je bil protestant. Imel je obširna zemljišča. Ljudje ga niso imeli radi.

Z nekim sovernikom se spre, in v jezi in razburjenosti pravi, da noče biti več protestant, da bo rajši katolik. Pride k

misjonarju in prosi, da ga sprejme v katoliško vero. Misjonar dvomi o njegovi dobri volji, da mu razne preskušnje, da se prepriča, če ga je res svet namen privedel k njemu. Preskušnje se izvrstno obneso, [in] misjonar sprejme Tomazija v sv. cerkev.

Ali Tomazi!
Tomazi! tvoja gorečnost se brzo ohlaja, in tvoje grešne navade se povračajo. Misjonar moli in prosi za izgubljeno ovco, opominja ga, naj se drži čede, pri kateri je obljubil ostati do smrti. Nesrečnik se povrne, postane zopet dober katolik, za malo časa pa zopet odpada od Boga in svete cerkve, dokler se očitno ne odpove sv. veri, in odide daleč daleč v Budo na svoja posestva. Njegova majhna Rozika se je vzgojevala v nunškem zavodu Vila Marija. Tomazi pride po njo in jo odda v izgojo svojim sovercem. Zdaj se je pokazalo, kako vpliva božja milostna čistude.

Roziki se godi kakor v ječi, tepena je dan za dnem, hrane ji ne dajo, da bi jo post primoral odstopiti od vere. Rozika se ne prestraši ne šibe, ne posta. Kadar jo silijo opravljati protestantske molitve, se izgovarja: imam svoje, katoliške, če jo silijo v protestantsko cerkev, se brani z vsemi štirimi, in če

Stavnica misjonske tiskarne

(Lastnina Klav)

jo le zaneso v cerkev, začne prepevati Marijine pesmi. Večkrat kliče mimoidočim: Spravite me k katolikom, nikomur ne bom povedala!

Revica se smili ljudem, ali boje se bogatega očeta, in Rozika ostane v ječi. Kako se bo neki stvar končala? Deklica

hira vidoma, očeto-
tovo srce se ota-
ja, otrok se mu
smili, najbrž jo
pošlje zopet v
nunski zavod.

Veseli na- predek v Belgiškem Kongu.

Šeutovec p.
van Hecke po-
roča: Po zad-
njem izkazu šteje
vikarijat Belgiški
Kongo 7567 kri-
stjanov in 15.697

katehumenov.
Po vsej pravici
pa opaža preča-
stiti msgr. van
Ronsle, da je iz-
kazano število
dosti premajhno.
Zadnje leto se
je pokrstilo 4625
črncev in 5846
kristjanov smo
imeli že prej.
Ker se zamorci
vedno preselju-
jejo, se najmanj
2000 kristjanov

Marija Sorgu pri Solnogradu.
verjeve družbe.

ni vštelo. — V prefekturi gornji Kassai se šteje 4751 kristjanov in 5299 katehumenov. Umrlo jih je od 1. julija 1904 do 30. junija 1905 1585. Večino je ugonobil spanec. 1250 takih bolnikov smo ozdravili, poučili in krstili. 699 otrok, 464 dečkov in 235 deklic se vzgojuje v naših sirotiščih.

Apostolski vikarijat v Kamerunu.

(Palotinci.)

Neumorni pastir.

Srčna hvala za 25. aprila v Dualo poslano svoto! Tisočkrat vam Bog povrni! Pobotnico priložim, Bog povrni tudi vsem ljubim dobrotnikom!

Ravno sem prišel iz Yaunde, kamur sem potoval 12. majnika preko Edeje. Potoval sem dvanajst dni. Na binkoštno nedeljo sem tam posvetil cerkev na čast sv. Duhu. 36 m je dolga, in 14 m široka. Prenapolnjena je že sedaj. Na veliko soboto je bilo v Yaundi krščenih 137 oseb in na binkoštno soboto osem. Na binkoštno nedeljo sem po škofovski sv. maši birmal 165 oseb. Postaja obstoji še le iz leta 1901. Stara je komaj pet let. Bog ji pomagaj še zanaprej! Povračeval se nisem preko Edeje, ampak preko Kribi. Potoval sem štirinajst dni. — V Ngumbaji sta dva mlada katolika vstanovila šole na lastno roko. Vzdrževala sta je z lastnimi sredstvi. Zdaj jima pomaga misijonska postaja v Kribi. Moral sem občudovati gorečnost teh ljudi. Prošijo za misijonarja-duhovnika. Prošnje so opravičene in jim ne morem ustreči. Okoli 140 otrok obiskuje te šole — čreda brez pastirja. Zanašam se na Boga, da mi pošlje apostolskih delavcev. Na praznik sv. apostolov Petra in Pavla bom tukaj birmoval. Potem odidem v veliko Batango in povrnem se v Dualo, kjer si bom ogledal postajo sv. Petra Klaverja in obiskal bom njegovo cerkev, katero sem posvetil 2. svečana.

Pozneje bom seveda zopet moral v Ikazo ob Rio del Rey, da izvem, kako napreduje postaja Brezmadežne. Pri vstanovitvi sem bil navzoč. Sedem tednov sem bival tam. Upam, da se bo lepo razcvetela in da bom cerkvico Brezmadežne posvetil že to leto. Daj Bog in Brezmadežna! Ako bi mi ne pomagali vi, gospa grofica, bi pač morala Brezmadežna še dolgo čakati na svojo hišico.

Potovanje v Yaundo me je precej vzelo. Slab sem in utrujen, sušim se vidoma. V Afriki se potrebuje več moči, kakor kje drugje. Drugi apostolski vikarji in prefekti navadno ne žive dolgo. Smrt pobere zdaj tega, zdaj onega, le Kamerunskega apostolskega vikarja ne vidi. Še pač ni zrel za večnost. Naj le hodi okoli, morda še bom storil kaj dobrega, predenj me najde. Morda se bo pomnožilo dotedaj tudi število Kamerunskih misijonarjev in moj odhod ne bo napravil škodljive vrzeli. Ne vsiljujem se, dasiravno si želim k Bogu. Bo prišlo že prav, kadar bo.

Prisrčna hvala, da ste mi natisnili knjige v dualščini! Kamerunce bodo razveseljevale in jim mnogo koristile. Bog blagoslovi in ščiti vaš zavod! Vaši molitvi in dobrovoljnosti se priporoča še zanaprej v Gospodu vdani

† H. Vierter, P. S. M. apostolski vikar.

Apostolski vikarijat v Belgijskem Kongu.

(Frančiškanke Marijine misijonarice.)

Veselje v misijonskem življenju.

Bivša misijonska gojenka v Marijasorgu piše:

Novi Antwerpen, v svečanu 1906.

Leto 1905 nam je doneslo mnogo veselja. Veliko poganov je prejelo zakrament sv. krsta. Celo pol leta smo uživali redko srečo, da smo imeli prečastitega gosp. škofa, msgr. van Ronsle v svoji sredini. Kolika radost za vsakoga! Zato smo pa tudi obhajali cerkvene praznike veliko slovesnejše. Prazničnost velikega tedna ni prav nič zaostajala za svečanostmi v evropskih stolicah. Na veliki četrtek je maševal prevzvišeni gospod in posvetil je sv. olja. Tudi ob drugih praznikih smo vedno imeli slovesno škofovsko sv. mašo. Vsako nedeljo je pridigoval prevzvišeni novokrščencem. Pred odhodom je še vložil temeljni kamen za novo cerkev. Delal je z misijonarji pri stavbi. Ko so zamorci opazili, da opravlja celo škof težka dela, prihiteli so skupaj tudi sami in so pomagali vsak po svoji moči. Donašali so opeko, kamenje, prst itd., niti za trenotek niso opešali; še le deževna doba jih je vstavila.

Mnogo kongoške pokrajine se nagiblje na krščansko stran. Povsod prosijo za misijonarje ali vsaj za katehiste. Naši misijonarji so vedno na potu. Obiskujejo razne postaje, stičejo za dušami po krajih, kamur še ni stopila duhovniška noga.

Pred kratkim nanaglooma izboli neki poglavar. Ker meni, da bo umrl, pokliče misijonarja vsredi noči in prosi sv. krsta. Dobri mož je imel nad dvajset žen, kar bi morda radi imeli tudi pri nas oni napredni ljudje, ki hočejo zakonsko postavo predrugaciti in izčrtati iz nje tudi zadnjo sled Kristusovega nauka in božje postave, zato se misijonar brani ga krstiti, meneč, da mu bo pretežko, če ozdravi, pognati od sebe vse žene razven ene. Poglavar prosi in prosi in priseže pred večimi pričami, da bo odpustil, ako ozdravi, vse žene, le eno si bo pridržal. Misijonar se vda in ga krsti. Bolnik okreva in ostane mož beseda. Ženske so morale od vogla. Sedaj je nam vsem lep izgled dobrega kristjana. Otroci zahajajo v šolo. Bog mu daj stanovitnost!

Sestra Ferdinanda.

Kratka misijonska poročila.

Harar. Msgr. A. Jarosseau, škof in apostolski vikar Malaški poroča iz Harara: Vašo podporo sem prejel ravno o pravem času, da sem pomogel sedemnajsterim revnim katolikom, katere je dal poglavar, naščuvan po nevernikih, štirinajst dni zapreti, potem je pograbil vse njihovo premoženje. Brezverska

stranka, ki je provzročila že mnogo zla nam in domačim kristjanom, še zdaj vedno ruje. — Dobil sem poročilo, da čaka katolike v Rhoi ista osoda, katera je doletela one sedemnajstere izgnance. Ubogim ljudem se vse pobere in ne najdejo nikjer pomoči razven pri meni. Lahko se zgodi, da bodo v pol leta vsi katoliki pribežali na misijonsko postajo.

Vladni obisk v Marjinembergu (Nemška vshodna Afrika). Apostolski vikarijat v južni Nyanzi, msgr. Hirth, ud družbe belih očetov, nam piše z dne 12. septembra 1905: S posebno radostjo Vam poročam, koliko naklonjenost nam je skazal Nj. ekselencja grof Götze, guverner v nemški vshodni Afriki. Ko se je mudil tri dni v Bukubi, je obiskal tudi nas, dasiravno smo 10 km oddaljeni od Bukube. Ostal je pri nas celi dan, da si natančneje ogleda vse naše naprave. Z njim je dospelo tudi mnogo vladnih dostojanstvenikov in cela vojaška posadka. Misijonarji smo se tem bolj veselili njegovega prihoda, ker njegova naklonjenost lahko prinese deželi mnogo dobrega.

DAROVI.

Od 1. do 31. vinotoka 1906.

Za afriške misijone: Valentin Dolinšek 12 K; po vlč. g. kaplanu Žavbi od Neže Miklič 5 K; Franc Fabjan 9 K; R. Valand 7 K 40 v; po R. Miklavčič od Ane Lelan 20 v; Jožef Vidrih 1 K; Jos. Renko 20 v; Al. Zupan 40 v; M. Dušek 10 v; po vlč. g. P. Vaupotič: T. Zupančič 2 K; Katarina Trampus 2 K; J. Gabrič (za bolnike) 20 v.

Za sv. maše: Elizabeta Košak 2 K; Martin Kot 4 K.

Za stradajoče: Vlč. g. župnik Presečnik 2 K; M. M. Lapuh 2 K 20 v; po Angeli Zupan nabrano od Vatovca 3 K.

Za odkup sužnjev in poganskih otrok: Jožefina Plagojne za četiri poganske otroke ki se naj krste na imena Jožef, Marija, Lucija in Anton Plagojne 96 K; po Angeli Zupan za enega poganskega otroka ki se naj krsti na ime Uršula 24 K.

Za kruh sv. Antona v Afriki: Vlč. g. Palir 2 K; Helena Žvajger 1 K; Ant. Pusenjak 4 K; Martin Kot 19 K 60 v; po Francu Kupčič od R. V. 2 K; M. Simonetti 1 K; po Mariji Lemes od raznih dobrotnikov 5 K 50 v; Elizabeta Košak 40 v; Elza Globočnik v zahvalo 1 K; Janez Žnidaršič 5 K 23 v; po J. Žnidaršič od Marjete Dougan 1 K; po R. Miklavčič od Ant Miklič 1 K; ood Franca Zlemberger 1 K 40 v; R. Miklavčič 2 K; po Angeli Zupan 14 K 98 v; po M. Volave od Ant. Vrišer 1 K; J. Gabrič 20 v.

Za Klaverjev novčič: Ana Sernak 4 K 60 v; Elizabeta Košak 7 K 10 v; Janez Žnidaršič 2 K 55 v; Angela Zupan 12 K 02 v; Ivana Barl 11 K.

Za Klaverjevo družbo: Po vlč. g. kaplanu Žavbi od Marije Čop 1 K; po Mariji Lemes od M. T. 2 K. Povspeševalni prinosi: Martin Erman 2 K; vlč. P. gvrdijan Vaupotič 10 K; M. N. V. 5 K 50 v.

Skupna svota 293 K 78 v.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. — Odgovoren urednik: Anton Slamič. Urejuje: J. Palir, kapelan na Črni gori. — Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Nova dobrota Nj. svetosti papeža Pija X. podeljena Klaverjevi družbi.

Propaganda poroča, da je bil njen tajnik dne 23. majnika 1905 pri sv. očetu Piju X. in da je pri tej priložnosti podelila Nj. svetost Klaverjevi družbi sledeče odpustke in predpravice:

1. Popolni odpustki.

1. Dne 6. prosinca, na praznik sv. treh kraljev;
2. na binškošno nedeljo;
3. dne 2. svečana, na svečnico;
4. dne 26. aprila, na god naše ljube Gospe dobrega sveta;
5. ob vseh godovih apostolov;
6. dne 29. aprila, na god sv. mučenika Petra, iz pridigarskega reda (to je vstanovni dan Klaverjeve družbe);
7. dne 3. aprila, na god sv. Benedikta iz Filadelfe, iz frančiškanskega reda, s priimkom zamorec;
8. dne 15. vinotoka, na god sv. Terezije.

Družniki se vdeležijo teh odpustkov, ako prejmejo vredno sv. zakramente in nekoliko molijo po namenu sv. očeta za razširjatev sv. vere. Darujejo se lahko dušam v vica.

2. Nepopolni odpustki.

1. 300 dni, kolikorkrat se družnik vdeleži tridnevnic, katero opravlja Klaverjeva družba pred godom naše ljube Gospe dobrega sveta, dne 26. aprila, in pred praznikom sv. Petra Klaverja, dne 9. septembra;

2. 100 dni, kolikorkrat zmoli družnik Očenaš in češčeno Marijo s pristavkom: „Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev, prosi za nas!“;

3. 50 dni, kolikorkrat opravi družnik kako dobro delo v prid Klaverjevi družbi.

Skupno živeči družniki se vdeležijo vseh teh odpustkov, popolnih in nepopolnih, ako obiščejo svojo domačo cerkev in izmolijo po spovedniku določeno molitev. Tudi otroci, ki še niso bili pri sv. obhajilu, se udeležijo teh odpustkov, ako obiščejo katerokoli cerkev in izmolijo po spovedniku določeno molitev.

3. Oltarna predpravica

Pri vsakem oltarju ima sv. maša popolni odpustek, ako se daruje za pokojnega družnika

---

POZOR! Opozorimo naše čitatelje in dobrotnike, da pošljemo za vsako, tudi najmanjšo svoto denarja — bodi si, da nam je bila poslana kakor dar, naročnina ali pospešiteljeva podpora — potrdilo s podpisom naše glavne voditeljice. Kdor ni prejel za pošiljatev v teku 14 dni takega potrdila, naj reklamira, ker v tem slučaju nismo prejeli denarja.

Častilcem sv. Petra Klaverja.

Sv. Peter Klaver. Oljnata slika v obliki 34 × 46 cm.
Stane 40 vin., s poštnino 50 vin.

Sv. Peter Klaver. Barvotisk naše misijonske tiskarne.
Stane 15 v.

Sv. Peter Klaver deli jedila izkrcajočim se črncem.
Barvotisk. Stane 10 v.

Majhne podobice sv. Petra Klaverja. Primerne za v
molitvenike.
Lepobarvane. Stanejo ena 3 v, sto skupaj 2 K.

Podoba sv. Petra Klaverja, posneta po kipu, ki se
nahaja v cerkvi sv. An-
draža v Solnogradu in katero je darovala družba sv. Petra
Klaverja. Velika 8°. Stane na trdem papirju 10 v, na
finem papirju 5 v.

Apoteoza sv. Petra Klaverja, po sliki, katero poseduje
družba. Besedilo fran-
cosko. Velika 8°. Stane 3 v.

Fotografije sv. Petra Klaverja, po oljnati sliki, ki se
nahaja v domači ka-
peli družbe sv. Petra Klaverja v Rimu. Stane 50 v, s
poštnino 55 v.

Svetinjice sv. Petra Klaverja po 5 v, tucat po 45 v,
sto komadov stane 3 K.

Vse navedene stvari se dobé pri
družbi sv. Petra Klaverja v Trstu,
via Fontanone 4.